

Vår blick mot helga berget går

- *Betraktelse över Matt. 17:1-8* -

Sommaren är för många lika med gemenskap, värme och glädje. Men inte för alla. Inte nu och inte heller då. Orden hos Matteus börjar i ensamheten med Honom, där han tar lärjungarna avsides, och tar dem upp på ett högt berg. Där förvandlas Han – och de får plötsligt se både Mose och Elia med Honom, två profeter från flera århundraden innan.

Det som hände blev så omtumlande för lärjungarna att Petrus helt förvirrad började prata om att bygga hyddor för Jesus och hans gamla profeter. Det de hade hoppats på gick nu i uppfyllelse. Jesus visade sig stå i ett mycket tydligt historiskt sammanhang med det gamla förbundet (det vi har i gamla testamentet) och Han hade alls inte kommit för att upphäva det. De gamla profeterna var med på ett hörn och gjorde den saken mycket tydlig. – Mitt i detta sammanhang befinner sig alltså Jesus, som förlängningen av deras livsgärning, och som en fullbordan av den. Efter Jesus behöver egentligen inte mer sägas. Guds Son har talat!

Men vad sade Han egentligen? Det står det faktiskt inte något om, blott att *Medan Han ännu talade, se, då sänkte sig ett lysande moln ner över dem...* Hela scenen andas liksom förvirring och vi kan bara ana oss till vad som hände. Precis som vårt eget liv brukar vara. Av och till stämmer det inte riktigt.

Atmosfären på förklaringsberget i evangeliet är – trots den yttre förvirringen – ändå en annan: Moses, med lagtavlorna och en knivskarp bild av Guds vilja. Elia, som lät döda Baals-profeterna för att de trodde på en falsk gud. Just i det sammanhanget står Jesus. Det är faktiskt där Han hör hemma. Men det är

lätt att vilja glömma bort den saken. Hans vilja med oss är lika knivskarp som profeternas var. Hans ord befinner sig långt ifrån sockervadden som säljs på marknaderna och är ibland så vassa att de skiljer vår kropp och själ åt. Och det är *där* Fadern vill att vi ska börja; "*lyssna till honom!*" Han vill få oss att vakna till, och i Ordet vi hör och läser leta efter någonting annat än vackra ord som lindrar för stunden. Även om de ord och sanningar som vi då upptäcker inte är så mysiga som vi kanske önskar.

Plötsligt blev just den insikten glasklar för lärjungarna på berget, och sammanhanget blev plågsamt tydligt för dem. Framför sig hade de inte längre en Mästare vars främsta uppgift var att se till att de alla fick framstående poster i riket, såsom de sannolikt hade sett det. Utan plötsligt stod där en framför dem, som kunde skåda hjärtan och njurar och med sitt blotta Ord hade makten att låta vad Han ville tränga rakt in i vars och ens inre. Plötsligt blev det ljust också i deras inre och de förstod: Det handlade inte om det yttre, om jordisk seger, om att bygga hyddor åt profeterna, om den goda vanan – utan om *insidan*. Om synd och nåd, om ett liv på Guds(!) villkor. När lärjungarna hörde *detta*, föll de ner på sina ansikten och greps av stor fruktan. Och där kommer mitt i den dramatik och röran en viktig sak du och jag ska ta fasta på: *Jesus gick fram och rörde vid dem, och sade: "Stig upp och var inte förskräckt!"* Och de såg ingen utom Jesus.

Där är startpunkten för oss, i Jesu fasta och enkla ord: *Var inte förskräckt!*

Var befinner vi oss själva? Biter Guds ord verkligen fast i oss eller ser vi inte varför vi skulle behöva göra dem till våra – både hans ord om kärlek, som går lätt att tugga i sig, och hans ord om synd och nåd, som är betydligt hårdare i skalet?

Lärjungarna var omtumlade, och Petrus fick föra deras talan: *Herre, det är gott för oss att vara här*. Försättningen för oss är den välsignelse och nåd som ligger i att tillhöra en gudstjänstfirande församling där Gud får råda! Men jag och du ska också ha ambitionen att ta tag i våra själar, var för sig, så att vi närmar oss den tro som inte bara fungerar just så länge vi är i kyrkan, utan hjälper oss lika bra på torsdagen under veckans slit och möda.

Hur når jag dit då? De såg upp, och då såg de ingen utom Jesus. Det var *de* som såg. De själva. De nöjde sig inte med att det var någon annan som lånade dem sina ögon och såg i deras ställe. Förklaringsbergets predikan är att vi var och en för sig och inför Herren ska göra klart vad det är vi *själva* ser av Gud. Först i den stund då det verkligen är just jag *själv* som ser Gud i mitt liv är jag förklarad! – Där har vi vårt mål! Och när du sluter ögonen och ser Hans läppar röra sig, då har Han redan rört vid dig och du är på väg. Det är då vi lär oss vad trons kraft djupast sett är. *Jesus*

gick fram och rörde vid dem och sade: Stig upp och var inte förskräckt. Tron är inte farlig. Och det är inte Jesus heller. Där emot är Han den enda trygghet vi har som aldrig glider undan eller plötsligt är bortblåst. När vi ser uppåt är Han fortfarande där. Och Hans kraft fyller sakta våra liv. När vi ser uppåt.

Amen!

Christer Grerot, Kh emer.

Tomelilla

Vår blick mot helga berget går, där, Jesus, du förklarad står i glans så ren som solens sken och pris av Fadern får.

Med fäderna från löftets tid du talar om din nöd, din strid, då du ditt kall fullborda skall och oss förvärva frid.

Du styrker här de dinas tro med försmak av en salig ro, en helgad fröjd från himlens höjd där dina frälsta bo.

Sv Ps 165:1

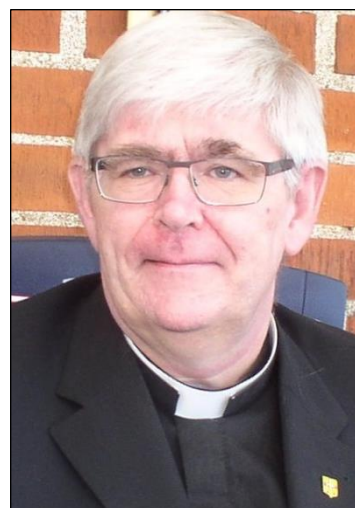
----- o o o -----

Christer Grerot upptogs i Missionsprovinsens prästkollegium genom beslut i Konsistoriet den 21 februari i år. Han förnyade sina prästlöften inför biskop Lars i samband med högmässan i S:t Johannes församling vid Gratia Dei den 22 mars.

Grerot har under 24 år tjänstgjort i Svenska kyrkan, bl a som kyrkoherde, men han är numera sjukpensionär. Han bor med sin hustru, Elisabeth, i Tomelilla, och de är engagerade i S:t Johannes

församling vid Gratia Dei.

Som medlem i S:t Sigfrids Tros gemenskap bistår Grerot dessutom med utskick till gemenskapens bönering.

Missionsprovinsen
i Sverige

Kansli och redaktion: Thorburnsgatan 5, 412 64 Göteborg.

Tel 031 - 51 42 47 – normalt dagtid tisdag – fredag

E-post: info@missionsprovinsen.se | Plusgiro nr: 165 78 21 – 3

Ekonomi 2015

- Första halvåret -

Kära vänner och understödjare!

Mitt i sommaren – som närmast har sin egen tideräkning – kommer en halvårsrapport angående gåvor och kollektioner till Missionsprovinsens arbete.

Diagrammet visar att det t o m årets 2:a kvartal har kommit in ca 380 000 kronor, motsvarande drygt 42 % av budgeten för 2015.

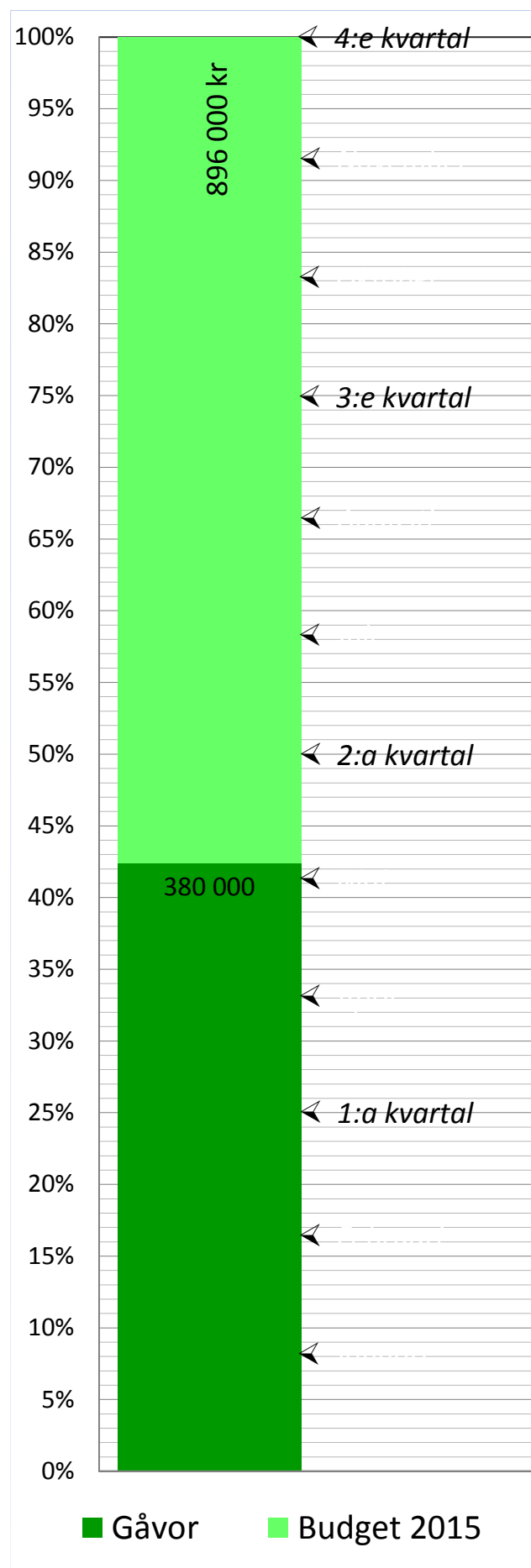
Men bilden är inte komplett. I förra *Sändebrevet* (nr 82) berättade vi om en större gåva, som donerades i början på året. Missionsrådet har ännu inte beslutat på vilket sätt dessa medel skall förvaltas. Ett anslag från gåvan har, enligt donatorns önskemål, förmedlats till Församlingsfakulteten i Göteborg – se *sidorna 5-6*.

När beslut fattats kommer därför även gåvokolumnen att justeras.

Varmt tack för alla gåvor och alla hälsningar som kommer Missionsprovinsen till del!

God sommar!

/Kassören

Från biskopens bord

- Juli 2015 -

Organisation och förvaltning

Enligt Provinsordningen finns tre fora som regelbundet sammanträder i syftet att hantera Missionsprovinsens verksamhet: Missionsrådet, Konsistoriet och Läronämnden.

Konsistoriet hade ett kortare sammanträde den 30 maj i Göteborg. Frågor kring äktenskap, hindersprövning och skilsmässa är under fortsatt studium och bearbetning, delvis i samarbete med Läronämnden. Den bibliska synen på äktenskapet är synnerligen relevant att lyfta fram, inte minst med tanke samtidigt försök att omdefiniera äktenskapet. Konsistoriet kunde glädjande nog ta emot och bejaka en prästkandidaturansökan, som fortsättningsvis behandlas via delegation i Antagningsnämnden. En uppdaterad missiveringslista för Missionsprovinsens präster fastställdes: en förteckning av gällande befattningar och tjänster, inklusive biskoparnas ansvarsområden. Informerades om att en broder i prästkollegiet, Axel-Ivar Berglund, avsomnat i tron på sin Herre och Frälsare (se sidan 10). – Frid över hans minne!

Efter sammanträdet slut fick biskoparna i Missionsprovinsen anledning att ha några timmars samtal med kyrkoledare från *Evangelisk-lutherska kyrkan i Eritrea* (ELCE): presidenten *qeshi* Yosef Araja och generalsekreteraren *ato* Temesghen Berhane. Dessa bröder har un-

der försommaren varit inbjudna gäster i EFS respektive ELM-BV. Det var gripande att få ta del av vittnesbörden om pågående församlingsarbete i en, politiskt sett, mycket komplicerad situation.

Ato Temesghen Berhane

Vid Missionsrådets sammanträde den 12 juni behandlades bl a följande ärenden:

- Gudstjänstgemenskapen i Korpilombolo välkomnades som medlem i Missionsprovinsen, sedan Konsistoriet godkänt och gett synpunkter på stadgarna (se sidan 7).
- Diverse organisationsförändringar diskuterades (se föregående rapport i *Sändebrevets* majnummer, sidorna 4–5). Bearbetning av organ och arbetsbeskrivningar fortsätter, vilket vi får anledning att återkomma till.
- Kassörens ekonomiska rapport förelades. Noterades följderna av vissa besparingar och att samtidigt gåvoflödet varit förhållandevis gott. Tack till Er alla för regelbundet månads-givande! Hantering och förvaltning av en större mottagen gåva övervägdes, utan att något beslut fattades.
- Förberedelser inför Provinskonventet diskuterades. Det äger rum i Gö-

teborg den 10 oktober och Kvillebäckens församling tillhandahåller lokaler för ändamålet.

Församlingsfakulteten i Göteborg

Missionsprovinsen tillhör en av de större avnämarna med avseende på FFGs utbildning. Ca 15 av de präster som vigts i Missionsprovinsen, har fått sina teologiska studier vid denna institution. Efter 18 år vid Korsvägen måste FFG flytta på grund av utbyggnaden av Västlänken. En fastighet på Ekmansgatan 3 i Göteborg har därför nyligen blivit inköpt och flyttningen genomförs stegvis under sommaren. Detta är ett stort ämne för tacksamhet!

Missionsprovinsen har fått en större gåva att förvalta, där donatorn även nämner FFGs verksamhet som något angeläget. Missionsrådet beslutade därför vid sitt junisammanträde att förmedla en gåva till FFGs verksamhet. Rektorn Torbjörn Johansson skriver i sitt tackbrev: *Ett hjärtligt tack för den generösa gåvan om 80 000 kronor till Församlingsfakulteten. Det gläder oss mycket att känna stöd för FFGs arbete och se hur det tar sig uttryck i en så frikostig gåva.*

Lutherstiftelsens pastoralkurs

Denna kurs på 17 veckor pågår i Göteborg under tiden 24 augusti–18 december. Jag har blivit ombedd att vara kursledare precis som 2011 och 2013, trots att Missionsprovinsen inte har någon kandidat för kursen. Vi har dock glädjen att få bistå internationella sam-

manhang, tre teologie kandidater som studerat på FFG: Sveinung Eriksen från Norge, Jimmy Svenfelt från Finland och Jude Oji Cumber från Kamerun.

Internationella kontakter

Den Evangelisk-Lutherske Frikirke, ett av de sammanhang som Missionsprovinsen odlar kontakter med i Danmark, har inbjudit till *Sommerlejr på Langeland* (18–23 juli). Jag antog erbjudandet och besökte våra kristna syskon där ett par dagar. Det blev ett tillfälle att få förkunna Guds ord, informera om Missionsprovinsen och knyta behövliga danska kontakter.

Förra sommaren besökte provinsekreteraren och undertecknad USA. Vi deltog bl a i ett konvent arrangerat av *North American Lutheran Church* (NALC) i Charleston, South Carolina. I efterhand rapporterades utförligt från resan om glädjeämnen och bekymmer – jag hänvisar till provinsekreterarens artikel: *Reflexioner efter ett lutherskt konvent i Charleston* (Sändebrevet nr 76, oktober 2014, sidorna 9–10).

NALC har under våren kommit med en ny inbjudan, närmare bestämt till ett nätverksrelaterat samråd för representanter från USA, Etiopien, Tanzania, Tyskland och Skandinavien under rubriken *The Global Confessional Forum*. Ett sådant evenemang kan upplevas vara "i utkanten" av Missionsprovinsens åtagande. Vi anser det dock viktigt att Sverige finns med i bilden, inte minst i kontakter med de afrikanska länder

som genom åren fått stöd via Svenska kyrkan. Relationer och kontakter med dem har mer eller mindre upphört p g a Svenska kyrkans liberalteologiska hållning och agerande. Vår uppgift är – mitt i förnekelsens tragik – att tillsammans med Guds världsvida kyrka bekänna och kämpa för den tro som en

gång för alla har överlämnats åt de heliga. Besöket i Dallas blir under tiden 6–12 augusti.

+Roland Gustafsson
Missionsbiskop

Luthersk identitet söker sig till sitt rätta sammanhang

Gudstjänstgemenskapen i Korpilombolo har blivit medlem i Missionsprovinsen. Gemenskapen tog fram lämpliga stadgar för sin verksamhet och dessa har godkänts i Konsistoriet. I samband med att Missionsrådet fattade beslut om den nya och nordligaste medlemmen i Missionsprovinsen, bad vi Lars-Gunnar Forsberg från Pajala skriva om det lokala perspektivet.

I Korpilombolo (Pajala kommun) finns sedan ett antal år en gudstjänstgemenskap. Jag har haft förmånen att vara regelbunden gudstjänstbesökare där.

Gudstjänstgemenskapen fyller en viktig funktion för mig och för många som är eller som varit aktiva medlemmar i Svenska kyrkan. Vårt gudstjänstliv, bibelstudierna, temadagarna och ett årligen återkommande barnläger utgör viktiga milstolpar för människor i olika åldrar och med skilda behov.

Vi älskar och ber för vår präst Anders Alapää, som förövrigt prästvigdes av biskop Arne Olsson.

Med stor glädje och tacksamhet ser jag hur vår gudstjänstgemenskap nu blivit medlem i Missionsprovinsen. Det positiva antagningsbeskedet innebär att vi ingår i ett stort sammanhang. Vi är

inte bara en del av Missionsprovinsen i Sverige utan även i den internationella lutherska kyrkogemenskapen. Med vårt medlemskap uttrycker vi en vilja att förankra vår identitet i det lutherska arv där vår naturliga hemvist finns. Vi vill inte riskera att hamna i isolering och utanförskap eller självtillräcklighet och sektarism. Istället ser vi fram emot att vår gemenskap vidgas till att omfatta lutherska syskon var de än befinner sig, men givetvis även alla andra som bekänner Jesus som sin uppståndne och levande Herre.

*Lars-Gunnar
Forsberg*
Pajala

Missionsprovinsens identitet

Under denna rubrik har vi senaste året publicerat ett antal artiklar om vad som kan eller bör känneteckna Missionsprovinsens kyrkliga identitet. Snart skall vi försöka sammanfatta dessa olika tankar och synpunkter. I detta nummer av *Sändebrevet* får vi möjlighet att ta hjälp av vårt finska systerstift, som befinner sig i en liknande process. Dekanen i *Evangelisk-lutherska Missionsstiftet i Finland*, Juhana Pohjola, skrev i februari artikeln nedan. Läs, begrund – och ge gärna respons!

En kyrka som håller på att bli kyrka?

Är Missionsstiftet en kyrka? Jag får ofta höra denna fråga. Hur svarar jag? Ja, Missionsstiftet är verkligen en kyrka, även om det inte har registrerats som ett eget religiöst samfund. Vad betyder detta och vilka konsekvenser har det?

Missionsstiftet är en del av den 'ena, heliga, allmänliga och apostoliska kyrkan' (...) och detta är verkligen en kyrka på grund av och i kraft av kraften i nådens medel, som räcker inom den. Så uttrycker vår Stiftsordning saken. Vi har inte bildat en ny kyrka, men vi är delaktiga i den apostoliska kyrkan, när vi tar emot Kristus vid altaret och predikstolen i våra församlingars gudstjänster. Hur skulle vi inte vara kyrka? – *Eftersom det är ett bröd, är vi som är många en kropp, ty alla får vi vår del av detta enda bröd* (1 Kor. 10:18).

När vi år 2000 – mitt i den andliga nödsituationen inom den *Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland* (ELKF) – började samlas till gudstjänster framstod vi som en "kyrka som håller på att bli kyrka". Å ena sidan var vi redan fullt ut delakti-

ga i Kristi kyrkas verklighet, men å andra sidan började konturerna till en kyrka alltmera tydligt ta form bland oss, när olika kriser uppstod och några "slängdes ut" från ELKF.

När våra församlingar 2013 organiserade sig som det *Evangelisk-lutherska Missionsstiftet i Finland*, stärktes denna kyrkobilddande utveckling. Nu har vi Bibelns och bekännelsens uttryckliga fundament, församlingsmedlemskap som baseras på dopet, delaktighet i gudstjänster och kyrkliga handlingar, prästämber och vigning till det, vår egen episkopala kyrkoordning och ett självständigt beslutsfattande på ekumeniska området. Därför kan man öppet förklara – när man på söndagen ger sig iväg till högmässa i Missionsstiftet – att man verkligen går till en luthersk kyrka i ordets djupaste bemärkelse.

Vi har inte nyttjat den möjligheten som samhällets lagstiftning ger oss att registreras som eget trossamfund. Även om denna status, som samhället erkänner, och det lagens skydd, som följer med

erkännandet, är betydelsefulla, så är det ändå inte registreringsbeviset som gör en kyrka till kyrka. Den finska patent- och registerstyrelsen definierar inte den sanna kyrkans kännetecken. Många kristna kyrkor lever i alla fall under förföljelse utan status eller skydd från samhället.

När vi funderar över identitetsfrågan, som väcker många känslor, måste vi göra det fridsamt och ta utgångspunkt i våra församlingars aktiviteter och medlemmarnas behov – och *inte* därför att vi vill bli kyrka till namnet. Som en kyrka som håller på att bli kyrka är vår största utmaning att säkra kontinuitet och utveckling i våra församlingars basala verksamhet.

När man talar om Missionsstiftets kyrkliga identitet, letar man ofta efter ett svar på frågan – inte så mycket om våra församlingars kärna och uppdrag, men – om vår relation till ELKF. De flesta undrar inte över de teologiska definitionerna på kyrkans innersta, men över mycket praktiska och känslomässiga frågor. Därför är det bra att ha två fundamentala perspektiv i åtanke. För det första har Missionsstiftet inte del i ELKFs aktiviteter, men agerar helt självständigt som kyrka. För det andra fortsätter Missionsstiftet med att ta tillvara det andliga arvet från ELKF, betjänar också dem som i ELKF lämnats andligt hemlösa, och stöttar anställda och församlingsbor i ELKF som delar vår tro.

Många har också funderat på frågan om medlemskap i ELKF. Ärkebiskop Mäkinens uttalanden till stöd för samkönade äktenskap orsakade en medlemskris bland de många som håller sig till trons traditionella åskådning. I vissa väckelserörelser inom ELKF uppmanade man människor att inte lämna sitt medlemskap i ELKF, men på samma gång välkomnade man dem som gett upp sitt medlemskap. De erkände kritiken, men på grund av sina kyrkliga band och program uppmuntrade de människor att stanna i ELKF.

Vad säger då vi i Missionsstiftet? När vi å ena sidan bekänner att våra gemenskaper är sanna församlingar, så möter medlemskap i dem redan de andliga behoven av kyrkotillhörighet. Att avstå från sitt medlemskap i ELKF handlar inte bara om att avskilja sig från den kyrkans obibliska beslut, men är också ett uttryck för att man hittat sin församlingstillhörighet i Missionsstiftet. Det räcker gott och väl att vara medlem i stiftet och stötta det. Å andra sidan stryker vi under att det inte är ett krav att lämna ELKF för att kunna delta i våra gudstjänster och vara medlem i våra församlingar. Vårt arbete kom ju ändå till stånd inom ELKF, tack vara medlemmarnas insats och för deras skull.

Vi lever nu i denna spänning. Vi kan inte förneka vår egen kyrkliga karaktär och vårt uppdrag, men inte heller vår historia och vårt ansvar för dem som lämnats utan vård. Tempot i för-

ändringen av den etablerade kyrkan har varit omvälvande högt och verkar bara accelerera. Istället för impulsiva beslut behöver vi fortsatt fridsam vishet, medan vi förlitar oss på Kyrkans Herres goda omsorg på vår resa som kyrka som håller på att bli kyrka.

Juhana Pohjola, TD
Missionsstiftets
dekan

Minnesord över Axel-Ivar Berglund

När biskopen viger någon till det särskilda prästadömet, ingår det i ritualen att de församlade bejakar att ta emot och be för den som skall prästvigas. Det är en del av det allmänna prästadömes uppdrag. Församlingen säger högt "ja" därför att de är döpta lemmar på Kristi kropp. Därför är det också viktigt att få reda på hur prästerna har det och när någon av dem avlider. Nedan följer utdrag av biskop Görans minnesord över Axel-Ivar Berglund, som dog den 21 maj och begravdes den 15 juni.

Axel-Ivar Berglund föddes 1929 i Sydafrika, där hans föräldrar var missionärer. Han lärde sig därmed som barn att tala zulu-språket, vilket skulle komma honom till nytta när han senare själv som missionär sändes dit.

Han hade då återvänt till Sverige och, efter studier i Uppsala, blivit prästvigd i Karlstad 1956. Efter en kortare tjänstgöring i Säffle, blev han 1958 av Svenska kyrkans mission (SKM) sänd som missionär till Sydafrika.

Där var han lärare, sedan rektor för prästseminariet i Umpomulo i Zulu-land/Natal.

I Sydafrika doktorerade han på en avhandling om zuluers sätt att tänka. I Uppsala blev han senare docent i missionshistoria.

Axel-Ivar Berglund tillhörde dem som omedelbart ställde sig positiv till Missionsprovinsen. I Uppsala var han aktiv i S:t Eriks koinonia (som inte fungerar längre, sedan de ledande personerna gått bort). Vid koinonians första gudstjänst, i Alsike kyrka, predikade han.

+Göran Beijer

Från kansliet

Provinskonvent

Provinskonventet kommer i år att äga rum den 10 oktober i Göteborg. Kvillebäckens församling erbjuder oss igen att komma till Lyktans lokaler på Hisingen.

Utöver de gängse förhandlingarna och enstaka val till Konsistorium och Missionsråd, får vi även lyssna till två

korta föredrag av Magnus Olsson från Ronneby och Anders Alapää från Korpilombolo. Dessa två får ge sina olika perspektiv under den gemensamma rubriken: *Från söder till norr: Vad kan den rättfärdige göra när grundvalarna raseras?* (Ps. 11:3)

Nya tider på kansliet

Kansliet finns kvar på Thorburnsgatan 5 i Göteborg, och man kan fortsatt skicka post dit, men det har ändå hänt en del förändringar senaste tiden.

Mest markant är det nog att kontoret inte är regelbundet bemannat som tidigare. Men man kan ringa till Missionsprovinsens kansli och ledning på ett av

följande telefonnummer:

Kansliet – 031-51 42 47;
Jakob Okkels – 076-236 52 24;
Bengt Birgersson – 070-777 26 09;
+Roland Gustafsson – 076-165 15 59.

Regelbundet givande

För Missionsprovinsens verksamhet är *regelbundet givande* mycket värdefullt. Det ger nämligen en god grund för att beräkna vilka inkomster vi kommer att ha i framtiden, vilket till exempel ger frimodighet att anställa personal.

Man kan anmäla sig som regelbunden givare t ex genom att skicka mail till info@missionsprovinsen.se.

Ange i mailet

- att Du önskar bli regelbunden givare
- vilket belopp Du vill ge varje månad
- namn, adress och mail.

Man kan när som helst anmäla att man vill avsluta sitt regelbundna givande.

Ring och hör närmare!

Tack och bön

Tacka för

- *Lagen och profeternas fullbordan i Jesus Kristus*
- *Gåvor och bidrag till Missionsprovinsen under första halvåret*
- *Församlingsfakulteten i Göteborg och alla som arbetar och studerar där*
- *Missionsstiftet i Finland*
- *Missionsprovinsens olika organ och alla som medverkar i dem*
- *Lutherstiftelsens pastorala kurs*

Bed om / för

- *En välsignad sommar med vila för kropp och själ*
- *Christer Grerot och hans hustru Elisabeth*
- *Gudstjänstgemenskapen i Korpilombolo och pastor Anders Alapää*
- *Evangelisk-lutherska kyrkan i Eritrea (ELCE) och dess ledning*
- *Den Evangelisk-Lutherske Frikirke i Danmark*
- *Välsignelse över Missionsprovinsens arbete för nya församlingar*

Kalendern 2015

- 21/8 *Sammanträde med Läronämnden*
- 22/8 *Sammanträde med Missionsrådet*
- 29/8 *Sammanträde med Konsistoriet*
- 10/10 *Provinskonvent i Göteborg*

